

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 119/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Jakubom Andreánskym, advokátom, Vilová 6, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-9C/9/2017 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 9C/9/2017) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou z 9. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ďalej vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. I. ÚS 371/2024-39 z 24. júla 2024 postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-9C/9/2017.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vyjadrenia mestského súdu vyplýva, že namietané konanie sa začalo žalobou z 8. februára 2017 o zriadenie vecného bremena – práva cesty. Sťažovateľka vystupuje v namietanom konaní na strane žalovaných (v počte 67). Sťažovateľka poukazuje najmä na to, že v namietanom konaní došlo k dlhodobej nečinnosti a neefektívnemu postupu súdu (rozsudok mestského súdu pre procesné pochybenia bol Krajským súdom v Bratislave zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie), pričom v konaní sa opakovane menil zákonný sudca a vo veci nie je nariadený aktuálny termín pojednávania.

3. Sťažovateľka poukazuje na nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 371/2024-39 z 24. júla 2024, po ktorého právoplatnosti žiada vysloviť porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2

ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Týmto nálezom ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Mestskému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B1-9C/9/2017 konal bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľke priznal finančné zadost'učinenie 1 000 eur a náhradu trov konania. Nález nadobudol právoplatnosť 15. augusta 2024.

4. Následne mestský súd rozsudkom č. k. B1-9C/9/2017-370 zo 7. októbra 2024 v merite veci rozhodol tak, že žalobu zamietol a priznal žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Mestský súd predložil po vykonaní úkonov spojených s odvolaním vec 17. marca 2025 krajskému súdu. Krajský súd rozsudkom č. k. 2Co/29/2025-492 z 8. októbra 2025 v časti rozsudok mestského súdu potvrdil (vo vzťahu k žalovaným v 45., 46. a 67. rade v podstate z dôvodu neexistencie pasívnej legitímácie), vo zvyšnej časti žalobcami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (z dôvodu, že v predmetnom konaní ide o majetkový spor, a preto žalovaní tvoria v spore procesné nerozlučné spoločenstvo, z ktorého žalovaná v 26. rade [REDAKOVANÉ], v 56. rade [REDAKOVANÉ] a v 63. rade [REDAKOVANÉ] v čase rozhodnutia mestského súdu boli mŕtve a dňom úmrtia tieto žalované stratili procesnú subjektivitu). Krajský súd uložil mestskému súdu v ďalšom konaní rozhodnúť v ďalšom postupe v spore proti tým žalovaným subjektom, ktoré nedisponujú procesnou subjektivitou, okrem žalovanej v 63. rade, keďže tento procesný nedostatok už odstránil v priebehu procesného deja po rozhodnutí vo veci samej uznesením č. k. B1-9C/2017-379 z 5. novembra 2024. Ďalej rozhodne o postavení správcu bytového domu v tomto spore (žalovaný v 67. rade) vyriešením otázky jeho splnomocnenia vystaveného žalovanými na ich zastupovanie v tomto konaní. Vec bola vrátená mestskému súdu z krajského súdu 6. novembra 2025.

5. V ďalšom priebehu namietaného konania mestský súd uznesením z 11. novembra 2025 rozhodol o procesných otázkach týkajúcich sa zmeny účastníkov a určenia osoby oprávnenej konať za spoločenstvo žalovaných; podľa tvrdení sťažovateľky však namietané konanie nie je právoplatne skončené a vo veci sa nekoná.

6. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom vyslovil porušenie označeného základného práva, zároveň žiada priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 8 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta prietahy v konaní vedenom na mestskom súde pod sp. zn. B1-9C/9/2017. Skutková deskripcia sťažovateľky sa pritom obmedzuje najmä na všeobecné tvrdenia o viac ako osem rokov trvajúcim konaní, ktoré podľa jej názoru nie je skutkovo ani právne zložitá.

8. Ďalej uvádza, že v konaní došlo opakovane k zmenám na strane účastníkov a k opakovaným zmenám zákonného sudcu, čo však podľa nej nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania; poukazuje pritom aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej je úlohou štátu nastaviť právny systém tak, aby sudy vedeli zaručiť rozhodnutie v primeranej lehote.

9. Sťažovateľka namieta, že postup mestského súdu bol dlhodobo nesústreďený, neefektívny a nehospodárny, pričom konanie nie je ani po vydaní rozhodnutí všeobecných súdov právoplatne skončené. Tvrdí, že prietahy majú negatívny dopad na jej psychickú pohodu, právnu istotu a finančnú situáciu vzhľadom na náklady právneho zastúpenia.

10. Sťažovateľka zároveň poukazuje na nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 371/2024-39 z 24. júla 2024, ktorým ústavný súd konštatoval porušenie jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v tom istom namietanom konaní a uložil mestskému súdu povinnosť konať. Podľa sťažovateľky porušovateľ príkaz ústavného súdu nerešpektuje, preto žiada poskytnutie ďalšej ústavnej ochrany, najmä vo vzťahu k obdobiu po právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia. Zdôrazňuje, že aj po vydaní rozhodnutí vyšších súdov a po vrátení veci na ďalšie konanie súd prvej inštancie nevykonal v primeranej lehote procesné úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej (najmä nenariadil pojednávanie a neuskutočnil potrebné dokazovanie), čím podľa nej dochádza k pretrvávaniu stavu právnej neistoty.

11. Sťažovateľka v podaní bližšie opisuje, že namietané civilné konanie sa týka sporu o zriadenie vecného bremena – práva prechodu a prejazdu – cez nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Staré Mesto, ktoré sú v jej spoluvlastníctve, pričom žalobcovia sa domáhajú prístupu k svojej nehnuteľnosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Sťažovateľka v súvislosti s napadnutým konaním mestského súdu namietala aj porušenie svojho práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Ústavný súd, vychádzajúc z faktu, že napadnutým konaním ako celkom o jej majetkových nárokoch dosiaľ nebolo ani po 9 rokoch právoplatne rozhodnuté, považuje napadnutý postup mestského súdu ani z ďaleka nie za optimálny a za istý zásah do obsahu jej dotknutých práv hraničiaci s reálnou vymožitelnosťou práva v primeranej dobe. V súčasnosti však s prihliadnutím: i) na časový interval (spor trvá 9 rokov, pritom vo veci už konali súdy dvoch inštancií i ústavný súd), ii) na predmet prejednávanej veci (čo je v hre na strane sťažovateľky – na jej úkor sa má zriadiť vecné bremeno v prospech žalobcov), iii) na procesnú aktivitu porušovateľa po vydaní predchádzajúceho nálezu ústavného súdu ústavný súd dospel k záveru, že v súčasnosti namietané konanie neatakuje ústavnú hranicu opodstatnenosti jej námietok o odmietnutí spravodlivosti. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní nedošlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol.

13. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil opakovane názor, podľa ktorého účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu, teda v danom prípade súdu, ktorý vykonáva súdnu právomoc zameranú na ochranu práva prostredníctvom vydávania súdnych rozhodnutí (II. ÚS 66/99). Ak sa navrhovateľ domáha ochrany práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy v tom istom konaní dvoma po sebe nasledujúcimi podnetmi, pričom ústavný súd prvému podnetu nálehom vyhovel a vyslovil

porušenie práva, potom druhým podnetom môže navrhovateľ namietať porušenie toho istého práva len v časovom období, ktoré nasleduje po vydaní predmetného nálezu (I. ÚS 11/00).

14. Sťažovateľka v porušení označených základných práv na prejednanie veci bez zbytočných prietahov po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu ústavného súdu vidí najmä neefektívne konanie porušovateľa v súvislosti s tým, že rozsudok porušovateľa približne po roku odo dňa jeho vydania bol krajským súdom zrušený z dôvodu procesných pochybení a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Od právoplatnosti nálezu ústavného súdu do podania ústavnej sťažnosti tak uplynulo ďalších 16 mesiacov bez efektívneho konania porušovateľa.

15. Nepochybne je možné súhlasiť s názorom sťažovateľky, že príkaz ústavného súdu všeobecnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov nemá charakter odporúčania. Nerešpektovanie takéhoto príkazu spôsobuje ujmu nielen samotnému sťažovateľovi, ale aj spochybňuje dôveru verejnosti v súdny systém a vo výkon spravodlivosti (I. ÚS 92/2022). Ak po využití riadnych, ale aj mimoriadnych opravných prostriedkov dôjde napokon až k zrušeniu rozsudku prvoinštančného súdu z dôvodu procesných alebo hmotnoprávných pochybení a k vráteniu veci na ďalšie konanie, uvedené ide v zásade na ťarchu súdu, ktorému bolo dané rozhodnutie zrušené (I. ÚS 221/2022).

16. Napriek už uvedenému s prihliadnutím práve na časový úsek, ktorý uplynul od vydania predchádzajúceho nálezu ústavného súdu do podania ústavnej sťažnosti (16 mesiacov), na procesnú aktivitu mestského súdu po vydaní príkazu ústavného súdu konať bez zbytočných prietahov (pozri body 4 a 5 tohto uznesenia), na urýchlené odstránenie procesného pochybenia (konanie s právnymi nástupcami účastníkov, ktorí v priebehu konania z dôvodu úmrtia stratili procesnú spôsobilosť), na vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky a na príkaz na konanie bez prietahov ústavným súdom v predchádzajúcom konaní ústavný súd v súčasnosti bol toho názoru, že napriek konštatácii o neefektívnom konaní mestského súdu vydaním rozsudku vo veci samej, ktorý bol následne zrušený krajským súdom, nedošlo k porušeniu označených základných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní do takej miery, ktorá by dosiahla ústavný rozmer.

17. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu